

interesul de a-și însuși zestrea ei). Oana Pellea, adorabilă în registrul comic, izbutește să redea fermecător transformările prin care trece *Catarina*: de la fetița răsfățată, „puțin rea“, la soția tandră și apoi la femeia răzbunătoare și sigură pe sine. La început, derutată, apoi credulă și ascultătoare, chinuită de cruzime și de nedreptăți, Kate află că în iubire, pentru a-ți asigura „liniștea“, trebuie, câteodată, să minți. *Petruchio* i-a ucis însă gingășia și pentru aceasta el își primește pedeapsa: i se stârnește gelozia, e umilit, manipulat cu voluptate, prin cuvinte iscusite,

ton blând și petale de trandafir. Și, poate, pedeapsa nu e atât de aspră...

SMART și Teatrul „L.S. Bulandra“ – *Îmblânzirea scorpiei* de William Shakespeare. Regia: Mihai Măniuțiu. Decoruri: Mihai Mădescu. Costume: Janine. Pictură: Iuliana Vilsan. Ilustrația muzicală: Mihai Măniuțiu. Cu: Oana Pellea, Marian Rălea, Marin Moraru, Mihai Fotino, Stelian Nistor, Anca Sigartău, Dorin Andone, Gabriel Spahiu, Theodor Danetti, Cornel Brănescu, Adrian Văncică, Constantin Drăgănescu, Constantin Ghenescu, Argentina Florescu. Data premierei: 21 mai 2000.

„Vom fi frumoase,
libere și vesele”

Cameristele, controversata piesă a lui Jean Genet care a cunoscut multe variante scenice în România, este, în viziunea lui Dan Damian, regizorul spectacolului prezentat de Universitatea „Hyperion“, un poem închinat învinșilor vieții. Cele două slujnice înțeleg că paradisul pe care și l-au construit bovaric este o simplă amăgire și descoperă că sunt „blestemate“ să trăiască în umilință. Neacceptând înfrângerea, ele aleg să moară împreună, în speranța că „acolo“ vor fi „frumoase, libere și vesele“...

Povestea se consumă într-o încăpere ce trădează apartenența eroinelor la o lume periferică, mizeră. Deși interesantă ca idee, scenografia Voichiței Horia nu și-a găsit cea mai fericită expresie. Camera *Doamnei*, decorată sugestiv, în nuanțe de roz, cu zorzoane aurii este universul fascinant în care *Claire* și *Solange* își închipuie, atunci când rămân singure, că sunt stăpâne. De fapt, numai *Claire* este *Doamna*, iar *Solange* rămâne, în continuare, camerista, având satisfacția că tocmai

prin supunere o poate *supune*. Prin acest joc al măștilor, ele încearcă să se elibereze de toate frustrările. Resentimentele și suferințele acumulate transpar în schimbul de replici sub forma ironiilor sau a insultelor răzbunătoare.

Solange (Julia Rotaru) oscilează între sentimentul posesiv de dragoste pentru sora mai mică și ură adâncă față de stăpână. Trecherile subtile, tăcerile bine cântărite, pronunția cultivată o recomandă pe Julia Rotaru drept o actriță promițătoare. *Claire* (Oana Fănică) este victima neputincioasă și inocentă, care acceptă moartea cu inconștientă obediență. Frumusețea scenică, glasul bine timbrat sunt calitățile ei cele mai importante. Cele două interprete au însă maniere diferite de joc: cerebral nuanțat (în cazul Juliei Rotaru) și retoric declamativ (în cazul Oanei Fănică). Timbrul diferit al vocilor creează, de asemenea, decalaje supărătoare. O prezență agreabilă este și Mădălina Voicu, în rolul *Doamnei*.

Universitatea „Hyperion“ și Cercul Militar Național (clasa prof. univ. Sorana Coroamă-Stanca și conf. univ. Dan Damian) – *Cameristele* de Jean Genet. Traducerea: Liana și Adrian Dobrescu. Regia: Dan Damian. Scenografia: Voichița Horia. Cu: Julia Rotaru, Oana Fănică, Mădălina Voicu. Data premierei: 6 mai 2000.